

Sygn. akt II KK 128/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSA del. do SN Stanisław Stankiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Sobieszczkańska

w sprawie **M. O.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 25 czerwca 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 18 listopada 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. O. został oskarżony o to, że:

I. w nieustalonym okresie nie wcześniej niż od 31 maja 2005 r. do 23 listopada 2005 r. posiadał pojazd m-ki Toyota Yaris [...]pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 31 maja 2005 r. w W. na szkodę W. B., przy czym czynu tego dopuścił się w

ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

II. w dniu 13 lipca 2005 r. w Wydziale Komunikacji przy ul. K. przedstawił do rejestracji dokumenty pojazdu m-ki Toyota Yaris [...]sprowadzonego z Niemiec wyłudząc w ten sposób decyzję o rejestracji, która posłużyła do legalizacji pojazdu m-ki Toyota Yaris [...] pochodzącego z kradzieży z włamaniem w dniu 31 maja 2005 r. w W. przy ul. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

III. w dniu 08 czerwca 2005 r. w Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów w W. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu m-ki Toyota Yaris [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IV. w dniu 23 listopada 2005 r. w W. doprowadził E. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.500 zł poprzez sprzedaż pochodzącego z kradzieży pojazdu m-ki Toyota Varis [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

V. w nieustalonym okresie nie wcześniej niż od 30 sierpnia 2005 r. do 29 września 2005 r. posiadał pojazd m-ki Toyota Yaris [...]pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 30 sierpnia 2005 r. w W. przy ul. C. na szkodę P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VI. w dniu 10 lipca 2005 r. w Wydziale Komunikacji przy ul. K. przedstawił do rejestracji dokumenty m-ki Toyota Yaris [...]z Francji wyłudając w ten sposób decyzję o rejestracji, która posłużyła do legalizacji pojazdu m-ki Toyota Yaris [...] pochodzącego z kradzieży z włamaniem w dniu 30 sierpnia 2005 r. w W. przy ul. C., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VII. w dniu 7 lipca 2005 r. w Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów w K. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu m-ki Toyota Yaris [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VIII. w dniu 29 września 2005 r. w W. doprowadził B. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.200 zł poprzez sprzedaż pochodzącego z kradzieży pojazdu m-ki Toyota Yaris [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IX. W nieustalonym okresie nie wcześniej niż od 23 listopada 2004 r. do 07 marca 2005 r. posiadał pojazd m-ki Honda Civic [...] pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 23 listopada 2005 r. w W. przy ul. L. na szkodę D. i R. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

X. w dniu 26 października 2004 r. w Wydziale Komunikacji w W. przy ul. K. . przedstawił do rejestracji dokument pojazdu m-ki Honda Civic [...], wyłudzając w ten sposób decyzję o rejestracji, która posłużyła do legalizacji pojazdu m-ki Honda Civic [...] pochodzącego z kradzieży z włamaniem w dniu 23 listopada 2005 r. w W. przy ul. L., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XI. w dniu 22 października 2004 r. w Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów w W. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu m-ki Honda Civic [...] oraz nabiciu nowego numeru nadwozia [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XII. w dniu 07 marca 2005 r. w W. doprowadził R. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.000zł poprzez sprzedaż pochodzącego z kradzieży pojazdu m-ki Honda Civic [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu

5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XIII. w nieustalonym okresie nie wcześniej niż od 22 grudnia 2004 r. do 03 czerwca 2005 r. posiadał pojazd m-ki Honda Civic [...] pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 22 grudnia 2004 r. w W. przy ul. K. na szkodę J. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XIV. w dniu 11 lutego 2005 r. w Wydziale Komunikacji w W. przy ul. K. wspólnie i w porozumieniu z A. S. przedstawił do rejestracji dokumenty pojazdu m-ki Honda Civic [...] wyłudżając w ten sposób decyzję o rejestracji, która posłużyła do legalizacji pojazdu m-ki Honda Civic [...] pochodzącego z kradzieży z włamaniem w dniu 22 grudnia 2004 r. w W. przy ul. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XV. w dniu 15 lutego 2005 r. w Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów w W. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu m-ki Honda Civic [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XVI. w dniu 03 czerwca 2005 r. w W. doprowadził M. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł poprzez sprzedaż pochodzącego z kradzieży pojazdu m-ki Honda Civic [...], przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 r., orzekł:

1. oskarżonego M. O. uznał za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów i za to :

- za czyn opisany w pkt. I aktu oskarżenia na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. II aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. III aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. IV aktu oskarżenia na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. V aktu oskarżenia na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. VI aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. VII aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. VIII aktu oskarżenia na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. IX aktu oskarżenia, precyzując, iż pochodzi z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu z 22/23 listopada 2004 r. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. X aktu oskarżenia, precyzując, iż pochodzi z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu z 22/23 listopada 2004 r. i za to na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w pkt. XI aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. XII aktu oskarżenia na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
  - za czyn opisany w pkt. XIII aktu oskarżenia na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
  - za czyn opisany w pkt. XIV aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
  - za czyn opisany w pkt. XV aktu oskarżenia na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
  - za czyn opisany w pkt. XVI aktu oskarżenia na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
  3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami w całości, poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonych: E. K. - kwoty 30.500 zł, B. C. kwoty -17.200 zł, R. N. - kwoty 17.000 zł, M. R. - kwoty 25.000 zł;
  4. na podstawie art. 327 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 9.571,60 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 400 zł tytułem opłaty.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 29 listopada 2013 r.

Obecnie, kasację od tego wyroku, na korzyść M. O., wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go w całości i na podstawie art. 532 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił: *rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, to jest art. 387 § 2 k.p.k., art. 64 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k., polegające na uwzględnieniu przez sąd wniosku oskarżonego. któremu nie sprzeciwili się prokurator i pokrzywdzeni, o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia*

postępowania dowodowego, mimo istnienia istotnych wątpliwości co do okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw:

1. związanych z jego karalnością, w wyniku czego doszło do niezasadnego przyjęcia, iż popełnienia w okresie od 22 października 2004 r. do 23 listopada 2005 r. szesnastu przestępstw z art. 291 § 1 k.k., art. 272 k.k. i art. 286 § 1 k.k. oskarżony dopuścił się działając w warunkach art. 64 § 1 k.k., podczas gdy będący podstawą przyjęcia recydywy szczególnej podstawowej wyrok Sądu Rejonowego w sprawie III K .../06; którym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 kwietnia 2003 r. do dnia 8 września 2004 r. został wydany w dniu 22 maja 2006 r., a uprawomocnił się w dniu 23 stycznia 2007r.,

2. związanych z zawarciem w opisach czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt I, V, IX i XIII przestępstw z art. 291 § 1 k.k., iż ich popełnienia dopuścił się on poprzez posiadanie pojazdów pochodzących, z kradzieży z włamaniem, podczas gdy do znamion czasownikowych przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. należą jedynie nabycie, pomoc do zbycia, przyjęcie lub pomoc do ukrycia rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego, wywiedziona na korzyść skazanego, wobec jej oczywistej zasadności, mogła być rozpoznana i uwzględniona na posiedzeniu, w trybie określonym przepisem art. 535 § 3 k.p.k.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że przyjęcie w treści wyroku sądu *meriti* podstawy przyjęcia odpowiedzialności M. O. na płaszczyźnie art. 64 § 1 k.k., nie odpowiadało wszystkim warunkom tego unormowania i nastąpiło z rażąco obrazą przepisów prawa materialnego. Przede wszystkim trzeba przypomnieć, że recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi wtedy, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Warunek uprzedniego skazania nie został jednak w

rozpoznawanej sprawie spełniony. Jak wynika z analizy akt sprawy podstawą przyjęcia, iż M. O. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów działając w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., nie był odpis wyroku w sprawie III K ../06, a tylko zapis z pozycji 3 Informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, który wskazywał, iż M. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 22 maja 2006 r., sygn. akt III K ../06, za popełnienie przestępstw z art. 272 k.k., art. 291 § 1 k.k. i z art. 286 § 1 k.k. na karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu pozbawienia wolności od dnia 10 kwietnia 2003 r. do 8 września 2004 r. Niezależnie od tego, iż sąd *meriti* nie dysponował załączonym do akt odpisem wyroku wydanego w sprawie III K ../06, to już sam zapis w tejże karcie karnej wskazywał, iż wyrok ten nie może stanowić podstawy do przyjęcia recydywy specjalnej podstawowej w sprawie IV K ../07. Wprawdzie w niniejszej sprawie przypisano oskarżonemu popełnienie czynów wyczerpujących znamiona tych samych umyślnych przestępstw, co w sprawie III K ../06, tj. z art. 291 § 1 k.k., art. 272 k.k. oraz z art. 286 § 1 k.k., jednakże czyny te zostały popełnione w okresie od 22 października 2004 r. do 23 listopada 2005 r., a więc niewątpliwie zostały one popełnione nie tylko przed uprawomocnieniem się, ale i w ogóle - przed wydaniem wyroku w sprawie III K ../06. Zatem brak było warunków pozwalających na uznanie, iż M. O. popełnił zarzucane mu w sprawie IV K ../07 przestępstwa działając w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. Jest bowiem oczywiste, że nie został spełniony pierwszy warunek recydywy z art. 64 § 1 k.k., jakim jest popełnienie przestępstwa po uprzednim prawomocnym skazaniu. Zgodnie z treścią przywołanego przepisu recydywa specjalna podstawowa zachodzi wówczas, gdy sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego za które był już skazany. Wskazane przesłanki mają charakter równoważny i muszą być spełnione łącznie, jednakże przestępstwo może więc spełniać warunki określone w art. 64 § 1 k.k. tylko wtedy, gdy zostało popełnione już po prawomocnym osądzeniu wcześniejszego przestępstwa. Przez skazanie rozumieć należy prawomocne uznanie za winnego, albowiem skazanym - w rozumieniu tego przepisu - jest bowiem tylko ta osoba, co do której zapadł prawomocny wyrok sądu (*vide* art. 42

ust. 3 Konstytucji RP i art. 5 § 1 k.p.k.). Wyrok skazujący musi być przy tym prawomocny w chwili popełnienia przez sprawcę kolejnego, podobnego przestępstwa. Warunek uprzedniego skazania nie jest natomiast spełniony, jeżeli sprawca popełnił nowe przestępstwo umyślne zanim został prawomocnie osądzony, albowiem do momentu uprawomocnienia się wyroku, obejmującego takie skazanie, osobę wobec której toczy się postępowanie, uznaje się za oskarżonego, nie zaś za skazanego.

Autor kasacji słusznie skonstatował, że w sprawie doszło także do rażącego naruszenia treści przepisu art. 387 § 2 k.p.k. Sąd może bowiem uwzględnić złożony przez oskarżonego na podstawie art. 387 § 3 k.p.k. wniosek o dobrowolne poddanie się karze wtedy, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości i nie sprzeciwił się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie, powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego tego wniosku. Aczkolwiek przywołany przepis zmierza do uproszczenia i usprawnienia procesu karnego, to przecież nie zwalnia sądu od obowiązków należytej kontroli zgromadzonego materiału dowodowego i realizacji celów postępowania karnego określonych w art. 2 k.p.k. Wymóg kategorycznego stwierdzenia, iż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, odnosi się przy tym nie tylko do zasadniczej kwestii samego sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, ale i do wszelkich okoliczności ważących na kształcie i rozmiarze odpowiedzialności karnej za ten czyn (*vide* wyroki SN: z dnia 19 lutego 2013 r., II KK 22/13, Prok. i Pr. 2013/5/14; z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 67/12, Lex nr 1220932). W niniejszej sprawie warunki określone w art. 387 § 2 k.p.k. nie zostały ewidentnie spełnione. Zatem uznanie, iż istnieją podstawy do uwzględnienia wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, albowiem okoliczności popełnienia zarzucanych mu przestępstw nie budzą wątpliwości, chociaż zaistniały wątpliwości co do zasadności przyjęcia działania w warunkach powrotu do przestępstwa, nastąpiło z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego - art. 387 § 2 k.p.k. i materialnego - art. 64 § 1 k.k.

Jak trafnie argumentuje autor kasacji, uchybienia te były rażące i miały istotny wpływ na treść wyroku. Sąd *meriti* dokonał przecież wadliwej oceny prawnej działania oskarżonego, co znalazło swój wyraz w nieprawidłowym opisie przypisanych mu czynów, a nadto przywołaniu art. 64 § 1 k.k. do podstawy prawnej skazania. Nie można również pomijać wpływu zakwestionowanego wyroku na (bardziej rygorystyczne) warunki i czas odbywania orzeczonej kary (*vide* art. 78 § 1 i 2 k.k. i art. 82 § 2 k.k.w.).

Nie do końca natomiast przekonuje teza autora kasacji, zawarta w punkcie 2 *petitum* skargi, wskazująca także na rażące naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 291 § 1 k.k., w odniesieniu do części czynów przypisanych M. O., a zarzucanych mu w pkt. I, V, IX i XIII aktu oskarżenia. Warto w tym miejscu przypomnieć, że opis czynu, o którym mowa w art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., może być dokonywany w języku ogólnym, a niekoniecznie w języku ściśle prawnym. Istotne jest tylko to, aby odpowiadał on zespołowi znamion przewidzianych w przepisie określającym dany typ czynu zabronionego (*vide* postanowienie SN z dnia 5 grudnia 2013 r., II KK 212/13, OSNKW 2014/5/38). Ponieważ jednak doszło do uchylenia zaskarżonego wyroku, w toku ponownego rozpoznania sąd *meriti* winien mieć na uwadze także i tę ostatnią argumentację skarżącego, bacząc na kierunek kasacji. W toku ponownego procedowania sąd pierwszej instancji powinien także pamiętać, że wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego uzależnione jest przede wszystkim od możliwości kategorycznego stwierdzenia, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, przy czym wymóg ten odnosi się nie tylko do zasadniczej kwestii samego sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, ale i do wszelkich okoliczności ważących na kształcie i rozmiarze odpowiedzialności karnej za ten czyn (*vide* wyrok SN z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 67/12, LEX nr 1220932). Uniknięcie tego uchybienia, przy dostrzeżeniu niespełnienia przesłanki braku wątpliwości co do okoliczności popełnienia przestępstwa, określonej wyżej wymienionym przepisem, mogło wszak doprowadzić do odmiennych (bardziej korzystnych) ustaleń w zakresie odpowiedzialności karnej M. O.

Wreszcie nie sposób pominąć, że przepis art. 443 k.p.k. pozwalający orzekać na niekorzyść oskarżonego przy ponownym rozpoznaniu sprawy na skutek

uchylenia w wyniku środka zaskarżenia wniesionego na korzyść oskarżonego od wyroku skazującego wydanego w trybie art. 387 k.p.k., gdy środek ten kwestionował karę objętą uprzednim porozumieniem (art. 434 § 3 k.p.k.), nie dotyczy sytuacji, gdy kara ta została orzeczona niezgodnie z wymogami materialnego prawa karnego, a sąd, uwzględniając wniosek oskarżonego o skazanie go w określony sposób, nie wskazał mu na konieczność zmiany tego oświadczenia w danym zakresie, gdyż wówczas naruszenie prawa jest wynikiem wadliwego działania sądu, a oskarżony nie może ponosić negatywnych konsekwencji wydania przez sąd orzeczenia niezgodnego z prawem, zatem w pełni obowiązuje tu także w postępowaniu ponownym zakaz *reformationis in peius* (vide wyrok SN z dnia 12 maja 2011 r., OSNKW 2011/7/63).

Z tych więc przyczyn, uznając wniosek kasacji o uchylenie zaskarżonego wyroku - w celu wyjaśnienia w toku ponowionego postępowania omówionych wyżej wątpliwości - za w pełni zasadny, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.